

driftsfordelen også i fremtiden meget hurtigt vil være udtømt i landbruget, således at en brugsenhed, der giver mulighed for ved en rationelt tilrettelagt produktion at beskæftige 2-3 mand, også i fremtiden vil være den samfundsøkonomisk fordelagtigste bedriftsstørrelse. Men en sådan bedrift skal i dag have betydeligt større areal- og/eller bygningskapacitet end det gamle bondebrug.

Disse betragtninger ligger til grund for det i stykke 2 nævnte forslag om samdrift. Samdrift udover de nævnte grænser kan finde sted, men kræver jordbrugsnævnets godkendelse. Man finder, at det indtil videre vil være berettiget at opretholde kravet om bygningernes opretholdelse. Når en årrække er gået, vil man have bedre forudsætninger for at bedømme, hvor langt man skal gå med egentlige nedlægninger.

Ad VI. Jordlovgivningens administration.

Landboforeningerne lægger megen vægt på, at der både sker en forenkling af jordlovgivningens administration, og at denne

decentraliseres, så den får de praktiske strukturtilpasningsproblemer nærmere ind på livet. Det vil være vanskeligt i lovparagraffer at udforme bestemmelser om vilkår for erhvervelse af landbrugsejendomme med den til enhver tid tilsigtede virkning. Derfor er det af stor betydning, at jordlovgivningen administreres på en smidig måde, der dels muliggør en stadig tilpasning til udviklingen, dels tager størst mulig hensyn til de foreliggende enkelttilfælde. Dette mener man bedst kan finde sted igennem lokale jordbrugsnævn, der administrerer efter generelle hovedretningslinjer, som er udformet af landbrugsministeriet efter samråd med et landsjordbrugsnævn. Forslagene tilsigter endvidere en rationalisering af hele jordlovgivningens administration ved, at flest mulige funktioner samles i jordbrugsnævnene, der samtidig gennem repræsentation i naturfredningsnævn, egnspanudvalg m. fl. vil kunne bringe landbrugsinteresserne ind i billedet på et tidligt tidspunkt ved det offentliges disposition over landbrugsjorden.